Gibraltar i altres floroncos.

Opinió | 16-09-2013 | 09:58

Gibraltar, un altre floronco al cul del govern del PP, que mentre sigui la gallina dels ous d?or de la majoria dels andalusos, la solució als problemes dels pescadors de La Línea i de Tarifa és molt complicada, i molt més, si el ministre d?Agricultura, Ramaderia i Pesca té interessos en el sector de l?estret, que també beneficien Anglaterra.

Em costa d?entendre que si ja som europeus i estem supeditats a les normes i controls que els capitostos d?aquesta UE han imposat per intentar controlar una part molt important del planeta; jo pregunto, com és que ningú intenta posar ordre a aquest desori d?interessos i corrupció que s?amaga a l?ombra del ?Peñon de Gibraltar?, que el primer ministre anglès ha garantit estar sempre al seu costat.

En aquests moments, no és el tema que més em preocupa, com voldria el govern del PP, perquè no es burxi a les llagues d?estómac que dificulten la digestió de Gürtel, Bárcenas, Bankia i altres plats suculents per membres del PP i de governs anteriors; em preocupa que el president del govern de l?Estat espanyol intenti embadocar els seus electors, dient que l?any que ve tornarà al mateix escenari per anunciar una reducció d?impostos; aquest escolanet de la Sra. Merkel no s?adona que li patina l??embrague?, a més de perdre oli.

Però avui (1-9-2013), llegint l?article setmanal a El Punt Avui del mestre i savi Francesc Sanuy Gistau, augmenta la meva preocupació pel petit i mitjà comerç de Catalunya, amb informacions tan contradictòries per a aquest sector, com referint-se a El Corte Inglés i al seus problemes: ?A la junta general, el president del grup, Isidoro Álvarez, ha designat com a successor un nebot seu, que, a part del literal nepotisme, té una singular característica que no sé si s'escau per liderar un grup de 99.000 empleats i que té una facturació de 2.425 milions d'euros. I és que el nebot designat per pilotar l'entitat s'ha presentat quatre vegades com a candidat electoral d'un partit que s'anomena i és Falange Española.? Jo sempre he sigut partidari del petit comerç , i en altres comentaris he suggerit l?establiment de normes restrictives a un màxim de 100 m2, les noves llicències per a locals comercials, i progressivament la reducció de les grans superfícies que són establertes, que és un dels únics camins per crear llocs de treball.

Autor: Màrius Viella/GN